

VỀ MIỀN ĐẤT XƯA

Tôi về căn nhà xây xong bỏ trống chưa bán được vì Covid 19 của ông con, căn nhà trống trơn không nước nóng đi với tôi không mang theo bất cứ thứ gì ngoài vài gói Mì gói, không muốn nữa, không khăn tắm tôi đi như người Tị nạn chạy trốn chết ra khỏi nhà với vết răng cắn trên tay, một vết cắn nhá lửa của Hiền thê nhớ đời, bắt đầu viết về EXODUS của dân Do thái Việt Nam gia đình tôi lung củng vì chuyện viết lách của tôi, khi bà Xã phát giác ra cái quá khứ lầy lừng gái gú của tôi bà không vui nói tôi chỉ sống với quá khứ, một trận cãi nhau vợ hiền nổi giận biến thành bà la sát xuất chiêu cho tôi một vết cắn, tôi tẩu vi thượng sách tránh đi không hổ mặt nào, phone cho ông con lấy chìa khóa và mật mã Alarm, từ nhà tôi đến đó chỉ 30 phút mà tôi đi tìm hơn 3 tiếng đồng hồ, chạy với quên đem theo kính lão tôi chẳng thấy gì trên bản đồ GPS vì lâu quá không upgrade, vùng nhà thẳng Cu của tôi là vùng mới chưa cập nhật trên bản đồ, trời lạnh mà mắt mũi tèm hem, xăng thì sắp cạn cái Iphone cũ quá màn hình chập chờn lúc tắt lúc mở, khổ cái thân già gần 70 tuổi còn chạy Tị nạn, kỳ này hơi căng à nghe, xứ Downunder này đàn bà quyền hạn ghê lắm cánh đàn ông bó tay.

Nguyên buổi sáng tôi chỉ có vài cọng mì nhét vào bao tử, đến khi tìm ra được căn nhà của ông con tôi đói phờ người, nước nóng không có tôi nhai đại Mì khô uống ngụm nước lạnh nửa khuya đau bụng dữ dội, lạnh quá căn phòng rộng với cái Sleeping bag trong xe đem vào chui vô vẫn còn lạnh, tôi lúc nào cũng phờ hờ cái Sleeping bag khi bà xã nổi giận thì vù ra xe chun vào cho qua đêm, nằm nghe mưa khuya rơi tí tách, từng giọt thành thoi không với vàng không nôn nóng xuống mảnh đất chưa tráng Ciment sau nhà, không ngủ được vì lạ nhà, tôi choàng dậy lấy cái Laptop mang theo để viết câu chuyện này. Tôi nhắn ông quý tử nếu mẹ gọi thì cười hề hề đừng nói gì hết, mọi chuyện rồi sẽ qua OK son, ông con tôi dễ thương cái tánh này, cha mẹ gây lộn làm gì tùy ý, chung vô phòng với cái Laptop, nhét earphone vào là quên sự đời

Chuyến đi của Exodus chiếc tàu được mua từ một bãi phế thải gần trại tị nạn Songkhla Thailand, 1000 US dollars chỉ cái vỏ cái máy đã gỡ bán sắt vụn, vỏ tàu còn khá tốt theo một ông Hải quân công xưởng thăm định ông này trong nhóm của chúng tôi từ Úc cùng đi

-Sau khi từ Sawan Hill về tôi lao đầu vào nhà máy cày chết bỏ, đi theo bạn bè nhậu nhẹt bù khú tính chuyện làm một chuyến hồi hương, hơn 3 ngày đường từ Singapore về đến Nam nước Thái vào trại Songkhla tuyển được vài ông danh ca và cựu lính VNCH theo về thủy thủ đoàn được 20 chục ông

Nhìn con Tàu phơi nắng trên bãi cát vàng ối và rặng phi lao già, chúng tôi ngán ngẩm,

-Anh Sáu thăm định và cho biết tiền bạc bao nhiêu để hoàn thành chuyến đi. Anh Sáu người sĩ quan Hải Quân công xưởng từ Mỹ về trầm ngâm chắc khoảng 5000 ngàn US nửa mới ra khơi được, chúng ta phải ghé Singapore đậu ngoài Hải phận nhận Súng M16 quân đội họ phế thải cho mình gần cả trăm ngàn viên đạn đây là công sức của bên ngoài

giao ông Lý hiển Long cho với một điều kiện là tự vận chuyển (Lý hiển Long lúc này là thứ trưởng Quốc phòng)

-Em và thằng Lôi hỗ trợ ngược lại Singapore để ký nhận nghe, Anh Sáu chức lớn hơn tụi tôi ra lệnh

-À còn cánh trên bộ thì sao?

-Thằng Lôi Hồ và Nhảy dù lo, em theo chiếc Tàu này với anh sau khi nhận xong vũ khí họ cho

Gần một tháng cạo và hàn lớp vỏ Tàu trước con mắt của nhà cầm quyền Thái họ làm ngơ theo lệnh từ ông Tướng Ủy ban An ninh tình báo ở Bangkok ,tôi hỏi Anh Sáu chiếc Tàu này cỡ bao nhiêu tấn Anh sáu

-40 chục tấn đáy sâu chạy đầm nếu chở nặng ,máy vừa mua xong của KUBOTA 6 máy mạnh lắm của tụi Cảnh sát biển Thái bán phế liệu mình mua quá rẻ 500 dollars ,chỉ thay bạc đèn còn tốt Anh vừa tân trang xong

-Không lẽ mình nhét hết lên chiếc Tàu này rồi đổ bộ lên Khê Gà sao Anh ?có tin gì bên trong chưa ?

-Có họ cho người ra đang ở Bắc Thái ,để thanh lọc lại mẹ sợ tụi Bộ nội vụ CS nó cài người thì chết cả đám ý anh Sáu nói là đám tình nguyện từ trại tị nạn nhập vào chuyến đi

-Nhóm Lê quốc Túy đang nhận yểm trợ của Tàu cộng họ bắn tiếng làm ăn chung với mình Anh chưa biết tính sao?chờ trên mà mấy ông bên Ủy viên con mẹ gì đó lè phè quá tiền sắp cạn rồi không khéo đói cả đám,

Tôi bỏ đi ra biển khi nghe anh sáu nói đến tiền, làm chuyện con Tàu này tôi và bạn bè phải tự bỏ tiền túi ra cho chuyến đi và nhờ sự đóng góp của cảm tình viên nhỏ giọt hàng tháng chi cho Tiền phương là chúng tôi số còn lại bao cho các quan di chuyển công tác còn vác thêm vợ theo,lụi hụi thì đến ngày tôi phải qua Singapore với thằng Lôi công cuộc hẹn với ông Kẹ của bộ quốc phòng Singapore tại một căn nhà đường Elizabeth không gặp quan lớn mà gặp một ông Đại tá Tình báo ông cho điểm hẹn trên biển và ngày hẹn để nhận số súng phè thải và đạn dược máy truyền tin có gì lấy nấy kể cả đồ hộp của Mỹ gần quá date lúc này Việt cộng đang chiếm Cam bốt thỉnh thoảng cũng vi phạm biên giới Thai khi đuổi tụi Khơ me đổ chém về về nơi an toàn, nên Singapore yểm trợ chúng tôi vài trăm cây súng M16 vì họ đã có XM 17 nhái y hệt M16 nhưng tốt hơn một chút là không kẹt đạn bất tử ông Lôi hỗ trợ và tôi đã bắn thử loại này nhưng nhìn có vẻ hơi thô.

Xong việc chúng tôi vù qua Mã lai để gặp một số cảm tình viên và deal một hộp đồng cung nước dừa hộp cho một tiệm tạp hóa ở Sydney, ông chủ một công ty làm nước

dừa đóng hộp mời về nhà máy đồ sộ ở ngoại ô Kuala Lumpur đãi một chiều tại nhà hàng Golden buffalo, có món nem nướng VN mà ông tị nạn nào đó đã dạy cho họ nhưng ăn dở ẹt đang ăn thì từng đàn Ruồi tấn công nhào vào chén nước mắm, tôi đành buông đĩa ngồi ngó chẳng ai ăn nữa làm ông xì thẩu Tàu quên ông chửi tên chủ nhà hàng một tràn tiếng Mã lai ông tưởng tôi không biết tôi của gái Indonesia bằng thứ tiếng của họ nhuyền nhừ.

Tôi nói Terimakasih ba nhắc ba nhắc làm ông xì thẩu khoái chí cười nói

-Mày biết tiếng tụi tao mà dẫu, thôi tối nay 3 đứa mình xuống phố tao bao hết (Theo anh xuống phố đêm nay tôi còn ngất ngất cơn say)

-Sao? thằng Lôi công tôi hỏi ông bạn

-Chơi luôn mẹ tiền Chùa tới bến luôn, mà tao sợ bể bờ mẹ tụi gái ở đây bệnh lậu dữ lắm

-Sao mày biết

-Tao bị một lần khi năm chuyển tiếp đi Mỹ

-Ngầu nha mẹ mày Tị nạn mà cũng cơn no bò cưỡi tao báỉ phục luôn

Ông Xi thẩu nghe tụi tui đấu nhau tiếng Mít ông lắc đầu nói English please

Chúng tôi ok

-Tâm sự kẻ sang Tân không biết chuyển về miền Đất hứa lành dữ thế nào tụi tôi hưởng được gì cứ hưởng say một đêm, trong vòng tay ma nữ gốc Tàu rồi xong từ giả ông Xi thẩu lộn ngược về Nam Thái

Thằng Lôi công có lệnh về Bắc Thái tôi ở lại với Anh Sáu chờ chuyển ra khơi

-Em chọn tên cho con Tàu đi

-Thì mình đã chọn là EXODUS rồi mà, tôi lấy sơn vẽ lên chiếc tàu hàng chữ màu xanh dương rồi đứng ngắm thì bên Cảnh sát kiểm ngư Thái đến mang giấy tờ hợp lệ là con Tàu đánh cá được đăng ký tại Songkhla chủ thuyền là một ông người Thái do Tỉnh báo Thái đứng tên, thanh lọc hết số thủy thủ tụi tôi chỉ còn 15 người thủy thủ đoàn toàn cựu lính VNCH cho chắc ăn,

-Giờ N đến tiếng máy tàu nổ giòn tan, tất cả sẵn sàng qua Singapore nằm chờ ngoài hải phận chồng lẩn với Mã lai chẳng phân biệt được, thì Cảnh sát Biển Singapore hú còi inh ỏi chặn đầu khi chúng tôi vô tình lẩn vào anh Sáu cho lui ra mặt biển đen nghịt sóng

êm thì từ hướng bờ một chiếc Coast Guard nháy đèn chúng tôi nháy đèn đáp, cả hai chiếc cảnh sát biển và tuần duyên cặp lại thì Cảnh sát biển rút lui

-Súng và đạn được chuyển sang cho chúng tôi nhanh lẹ xong họ biến không một lời, dường như họ nhận lệnh là câm như hến và chúng tôi cũng vậy

-Chiếc Tàu Exodus chạy ngược về hướng quần đảo Natuna của Indonesia lấy phương góc rồi ra khơi hướng về biển VN do ông Thiếu úy Hải quân bên Mỹ về lái

-Chúng ta sẽ đến hải phận VN 3 ngày sau nếu biển êm như vậy

-Không một ai nói gì tất cả im lặng

Thằng Lôi công không biết bây giờ nó đang ở đâu ?

Tôi đang nhớ về nó bọn tôi gia nhập một tổ chức để trở về khôi phục những gì đã mất, tuổi trẻ còn máu nóng không biết thực tế nó như thế nào như con Trâu hể thấy địch là húc vào chẳng suy nghĩ lung tung, chạy xuống hầm chiếc Tàu nhìn mới Súng M16 rất tốt tại lính Singapore chắc chỉ bắn vài viên là cùng nó đâu có chiến tranh, nhưng về Quốc phòng nhất Đông Nam Á lúc này được trang bị những Vũ khí tốt và hiện đại nhất

-Anh Sáu súng còn mới quá, theo như anh nói họ đón mình ngoài khơi Mũi Kê gà, anh nắm vững chi tiết hơn em, mình đổ bộ luôn bỏ Tàu hay về lại ?

-Chú lên bờ theo họ và đám người tình nguyện Anh trở ra làm chuyến khác như con Tàu chuyển vận theo như dự định

Mâm mê M16 trên tay tôi chợt nhớ đến mười thương trong khi học ở trường Quân sự về M16 này

Một thương tay trái nâng nòng

Hai thương anh ngắm chiếu môn

Ba thương mắt hướng đầu ruồi

Bốn thương anh kẹp em vào má anh

Năm thương Anh mở la phanh

Sáu thương anh bắn liên thanh đi đùng

Còn 4 cái thương nữa tôi quên mất hỏi ông Hải Quân lái Tàu thì ông cũng bù trất, hút thuốc phun khói mịt mù

Đi được hơn nửa đoạn đường thì có 4 ông đổi ý đòi quay lại trại Songkhla con đường 682 Miles đã gần phân nửa, trong tay họ súng đạn lên nòng tôi và anh Sáu cùng ông lái Tàu là từ ngoại quốc về 12 ông còn lại theo từ trại Tị nạn

Tám ông khác thì lưỡng lự không dứt khoát

Anh Sáu cho tắt máy thả trôi ra sức thuyết phục thì một tên trước kia là BĐQ bắn cái đùng lên trời tiếng đạn vang dội trên biển vắng lúc này đang ở Hải phận Quốc tế, chúng tôi chỉ có ba người đành bất lực chịu theo ý mấy ông

-Anh Sáu nói lớn trong tất cả các anh Anh nào muốn vào lại trại Tị nạn thì giơ tay

Tất cả 10 cánh tay đưa lên quyết đấu tranh cho Hòa bình công lý như bài hát chiến tranh chính trị ngày xưa, còn lại 2 ông cựu lính Hải Quân đồng ý theo chúng tôi không đổi ý, vừa mới khởi đầu đã có trục trặc chắc không khá được

Về đến vùng biển Songkhla, tụi Cảnh sát Biển quần sát quá, neo Tàu lại bến liên lạc với Bangkok mọi việc các ông nổi loạn vào trại, 2 ông Hải quân cũng biến theo, chúng tôi chới với

-Anh Sáu mình chơi luôn hay bỏ cuộc Anh Sáu ?

-Còn Anh Liêm người Sĩ quan tài công tính sao?

-Mẹ thì không lẽ để anh em bên đó chờ, nhỏ nheo chơi luôn có ít chơi ít nhiều chơi nhiều

Tôi thờ dài nhìn Anh Sáu chờ quyết định của Anh

-Theo như kế hoạch thì họ sẽ chờ chúng ta trên Biển 4 ngày là quá mức bây giờ mình đã mất hết hai ngày rồi, nếu đi là phải quyết định ngay

Tiếng máy Tàu nổ vang chúng tôi tiếp tục sứ mạng truyền lửa về Quê Hương con Tàu Exodus lại ra khơi, thay nhau lái theo Hải bàn chỉ có 3 người một chuyến Hải hành kỳ lạ mà ông Hải Quân Cận duyên chưa bao giờ gặp, thay nhau ngủ hai lái một ngủ rồi đến ngày thứ 5 thì đến Vùng Biển VN đúng 7 Pm lủi vào Mũi Kê Gà ẩn mình trễ một ngày. Vùng biển mênh mông ghe đánh cá khắp nơi không thấy tụi Biên phòng, không một tín hiệu nhận diện coi như thất bại quyết định tối hậu là nán lại 8 tiếng đồng hồ, mở máy rà tần số liên lạc cho đến 12 giờ thì có tín hiệu một chiếc ghe với 3 ngọn đèn, 1 trước hai sau bên này 2 trước 1 sau chiếc ghe tới gần nhưng chưa dám chắc ăn thì bên này nhá đèn

-Trời sao mấy cha trễ quá dậy tụi tôi tính rút nhưng nán thêm

-Tại trễ ngại mấy ông đi theo đòi quay lại Trại Tị nạn

-Đừng tin tụi đó bên Công an tình báo nó gài người Vượt biên nhiều lắm thôi lẹ lên

-Chuyển hết số hàng xong tôi nhảy theo lên chiếc ghe thì một ông cản.

Thôi! người thì không cần đâu anh đừng theo chúng tôi,các anh về mở một đường dây trên bộ cho an toàn, tháng sau y hẹn nghe Anh Sáu thì họ quay mũi về bờ

Chúng tôi biến ra biển thật lẹ xong thả phào chúng tôi trở ngược ra Hải phận Quốc tế lúc 3 giờ 30 sáng chạy hết tốc lực biển tháng 4 êm như trong Sông

-Mình làm chuyến nữa hả Anh Sáu ?

-Chú dám theo nữa không?

-Đi thì đi sợ gì Anh tôi thấy xâm nhập Hải phận sao dễ quá, không thấy tụi tuần duyên Việt cộng nghe nói chiếc Tàu Việt Nam thương tín trở về thủ Guam vào Hải phận VN 24 tiếng đồng hồ tụi nó chưa biết chứng tỏ tụi VC chẳng có mẹ gì đáng sợ, -

-Nó thắng mình tại vì đeo đánh gì hết ông Tài công nói

-Mấy chiếc PCF của mình để lại chắc hư hết rồi (loại Tàu Tuần duyên cao tốc)

Vừa đến Hải phận Quốc tế thì Biển động mạnh, trời mưa bất chợt trong tháng 4 bà già đi biển nhưng rồi chúng tôi cũng về Songkhla an toàn.

Cho Tàu nghỉ bến mượn người canh gác chúng tôi vù về Bangkok để gặp ông Ủy viên Quân sự từ Úc sang

-Gặp nhau tại một khách sạn nhỏ rẻ tiền ngoại ô Bangkok, ông Ủy viên Quân sự là một cựu Sĩ quan Anh ninh Phi trường Biên Hoà có khuôn mặt khắc khổ nhưng thông minh lanh lợi, thông Binh Pháp, giỏi về Tổ chức ông khoá 1 năm 1971 Thủ Đức

-Xin trình bày với các chiến hữu một tin mới. Tổ chức ông Lê Quốc Tuý cần gặp chúng ta và bên Tim xương người Mỹ Thái Quang Trung của bà Lê thị Anh cũng có đề nghị chúng ta nhận Tiền Mỹ để tìm xương Mỹ

-Anh Sáu lên tiếng -Như vậy thì Trung ương quyết định ra sao?

-Tôi thay mặt ủy viên Trung ương hỏi các anh vì các anh là đơn vị Tiền phương cho ý kiến

-Anh Sáu nói -Theo tôi biết thì phe ông Tuý nhận viện trợ của Tàu họ đã gặp Hàn Niệm Long tại Hải Nam, nếu dựa vào Tàu để làm một cuộc cách mạng khác thì không có chính nghĩa. Nhưng dựa vào ai trong lúc này khi tụi Mỹ đã cảnh cáo chúng ta ? Tổ chức chúng

ta quá nghèo vài trăm ngàn Dollars đi làm một cuộc cứu Nước như tát biển Đông bằng cái gàu mức nước giếng

-Tôi đồng ý với nhận định của chiến hữu nhưng phải có một thực lực thì tất nhiên có nơi viện trợ,tụi Cộng sản VN đang bị cô lập chúng nó sẽ sập không sớm thì muộn

-Lối nhận định chủ quan chắc nịch mà chúng tôi không phản đối

-Nhìn qua tôi ông Ủy viên Quân sự hỏi Xin chiến hữu cho biết ý kiến ông Kháng chiến Bình Pháp (Tôi là người Việt Kháng chiến Bình Pháp dựa trên các tài liệu của 12 thiên Bình Pháp Của Tàu và Mao sau này)

-Câu phương châm của Kháng chiến Quân do tôi viết là

Sống Dân thương

Đi dân nhớ

Đói dân nuôi

Gặp kẻ thù dân che chở

-Thưa anh theo tôi mình từ chối hết, không cần gặp họ làm gì dựa vào sức của chính mình thổi bùng lên ngọn lửa đấu tranh, nghe tôi nói tất cả trầm ngâm

Dân bên nhà ăn bo bo. Bị quản lý chặt chẽ thì gạo đâu nuôi chúng tôi. Một câu hỏi hóc búa không đáp số

Tất cả thử dài nhìn bên ngoài phố đã lên đèn, chúng ta tạm nghỉ mai tiếp tục, xuống Sukhumvit, dạo chơi vài giờ cho thoải mái đầu óc

Sukhumvit là một nơi dân Âu châu đồn về đây đủ mọi hạng người. Gái điếm đầy đường còn hơn VN kỹ nghệ mãi dâm là nguồn thu ngoại tệ lớn của Thái

Vào Quán Phở Việt duy nhất nơi này do Nguyễn Chí Trung làm chủ, ông ta là cựu nhân viên Tòa Đại sứ VNCH xin Tị nạn chính trị tại đây sau khi VNCH mất. Người vợ tên Loan đã xuất hiện trong ngày lễ ra mắt của một tổ chức Kháng Chiến rầm rộ trước đây

-Chào mấy Chú, ông Trung niềm nở đi ra xỏ ngay tiếng Việt với chúng tôi không ngại ngần

-Chào anh, chúng tôi tìm một cái bàn khuất ăn Phở ông nấu tạm được,có còn hơn không!

-Các Chú đi du lịch hay Kháng chiến ? Ông ta vào để ngay

-Đi du lịch thôi Kháng chiến gì Anh

-Cách đây 2 tuần có 2 ông bên Úc đến đây thuê phòng họ về Bắc Thái lo chuyện xâm nhập vào VN bây giờ như đi chợ nếu các chú muốn tôi giúp cho như đã giúp ông T và ông M

-Mẹ chưa gì đã lộ hết Anh Sáu nói sau khi ông Trung vào nhà bếp bưng Phở ra

-Bangkok là ổ Tình báo mà Z28 viết rất hay cuốn Cạm bẫy dòng Chao Phraya.

-Bách em lên Nakhonphanom ngày mai xem thằng Lôi công nó làm ăn ra sao chưa gì ông Trung này biết thì coi như xóa hết làm lại chuyển hướng về Udonthani

Ông Ủy viên Quân sự mặt dài ra chửi thề mẹ Lôi Hồ gì mà khù khờ chết bà

Tôi làm tỉnh không lẽ hai thằng bạn tôi ngộ một cách đơn giản như vậy ?

Tôi đáp chuyến xe sớm nhất đi Bắc Thái, Anh Sáu và Ông Ủy viên Quân sự gặp tướng Thái rồi sang Singapore

Đến Bắc Thái tôi như lạc vào một cái chợ ở Hồ Nai toàn người Bắc sinh ra mấy đời ở đây nhà nào cũng có hình ông Hồ. Tìm hai ông bạn tôi chửi tắt bếp

-Hai thằng mày làm ăn thế nào mà ông Nguyễn chí Trung biết. Thôi chuyển hướng nếu không qua Thakhet sẽ bị tóm hay bị ám sát tại đây có ngày

-Mẹ họ tao mượn phòng theo lệnh ông Ủy viên trung ương tại khách sạn mini Lam Sơn

Lúc đi vắng chắc ông ta lục hành lý biết hết. Bây giờ tính sao ?

Về Bangkok rồi tính tiếp chúng tôi kéo về Bangkok ,gặp tụi Cảnh sát Thái hỏi giấy tờ

-Bay dù này (đi đâu?)

-Bay tàng khung thép, (Về bangkok)

Tôi trả lời tiếng Thái, Chánh phủ Thái cấm tất cả người Việt gốc cộng sản định cư tại Bắc Thái về Bangkok, cho nên thấy chúng tôi tụi Cảnh sát Thái muốn làm tiền, tôi đưa tấm Card của Tư lệnh Cảnh sát Thái ra thì chúng xụi lơ cho xe chạy, dọc đường tụi Biệt kích Thái mặt mày đỏ ké say xỉn đi nghênh ngang

-E Lôi công đồng nghiệp của mày kia ,ông Lôi Hồ làm tỉnh rồi nói

-Mẹ tụi tao đâu say xỉn thế này

Về gặp ông Ủy viên Quân sự ông ta đưa hai ông bạn tôi một trận gần muốn đánh lộn, ông Không Quân lên tiếng dạy đời với hai ông tác chiến thứ dữ, anh Sáu thấy căng quá nên can thiệp

-Bây giờ các anh về Udon sẽ có nhóm Vang pao đưa các anh về Cao Nguyên thành lập đường dây xâm nhập và tiếp tục cho con Tàu Exodus ra khơi chở hết số Vũ khí người ta cho

-Tiền ?Anh Sáu lên tiếng

-Tôi đem theo 5 ngàn dollars Mỹ và một số Traveller's Cheque các anh đừng phung phí

-Phung phí gì cha nội ông Nhảy dù bựt mình lên tiếng,

-Tụi tướng lãnh Thái muốn moi tiền bọn mình như phe ông M để cho thuê đất lập chiến khu , mình không có chủ trương này trên đất bạn ông Ủy viên Quân sự nói

-Thôi chấm dứt chia tay các anh trở lại công việc tôi theo 2 chiến hữu kia về Udon để gặp mấy ông Kháng chiến Lào .Anh Sáu và Anh tiếp tục cho Tàu ra khơi

Tôi theo Anh Sáu đến nhà một ông tướng Thái trong ủy ban An ninh Quốc gia ông rất hiền và có cảm tình với những người đi làm Cách mạng VN, ngôi nhà có vài cây Xoài nhiều trái và một cô gái rất xinh nhìn chúng tôi Anh Sáu cười cười mỉm chi nói nhỏ bằng tiếng Việt -

-Hay chú mày làm rể ông tướng Thái đi giống cha Ủy viên Quân sự bê con gái một đàn em Vang pao về Úc làm vợ

Ông tướng Thái hỏi anh Sáu thì anh Sáu nói ra ông tướng cười hỏi tôi

-Mày có vợ chưa?

-Tôi lắc đầu ông cũng đã biết lý lịch của tôi nên có vẻ kết lăm, tôi không muốn dây dưa thêm nữa.chuyện yêu đương lửa lòng đã tắt

Lòng buồn tê tái khi nhớ về Swan hill và Khung trời đầy kỷ niệm của Melbourne , chợt nhìn người con gái ông tướng Thái đang ngồi mần tóc nơi chiếc ghế dưới giàn hoa Thiên lý khuôn mặt rực sáng như ánh trăng 16. Anh Sáu cười ông tướng Thái nói

-Tôi muốn cho nó du học Úc và bên các anh cũng đồng ý giúp, tôi nghe nhưng làm thỉnh chặc gì tôi còn có cơ hội gặp lại sau những chuyến đi đầy nguy hiểm sắp đến

Để hai ông nói chuyện tôi đi thả dê cô bé nói tiếng anh khá sỏi, vì đang học trường Đạo tại Bangkok mời thả dê của tôi cũng có phản ứng thuận tiện cô bé chịu trả lời, con gái Thái không khó dê nếu chịu dẻo mềm mà mềm tôi lúc nào cũng dẻo. Tôi có biệt danh là Bách dẻo do con gái đặt, tôi chỉ cần moi ra vài câu Thơ Xuân Diệu là các nàng chớp mắt rụng rốn, còn ai không thích Thơ thì tôi xuất chiêu viết Tình thơ trên giấy rồi cũng xong, mấy ông già thì chơi tôi chơi Thơ Lý Bạch, thơ Đường, để lấy lòng trước, mấy bà già thì quà cáp chút đỉnh là ngang nhiên nói chuyện vô tư với các em

-Mày mê em sao thù người ra vậy?

-He he nó mê con gái ông rồi đó Anh Sáu ngứa miệng vọt nói

Ông tướng Thái cười nói- Tao thấy mày cũng được nhưng đừng vội nó vừa đúng 20 từ từ rồi tính

-Chúng tôi gặp tư lệnh Cảnh sát biển của Thái tại nhà hàng của ông ta, bàn chuyện mua thêm một chiếc Tàu do dân Tị nạn Việt nam bỏ lại giá rẻ bèo nhưng kẹt là không có thủy thủ đoàn thì ông ta nói

-Chúng tôi giúp các anh đổ bộ bằng người của chúng tôi số tiền đó các anh chi cho công việc này khỏi cần thêm thuyền làm gì

-OK xong nhưng cần bàn với mấy sếp cấp trên,

Đêm Bangkok dòng Chao Phya lấp lánh ánh đèn đội xuống lung linh như những vì Sao ,, tôi đã 30 tuổi rồi vẫn nổi trôi không định hướng, như một chiếc lá Bần cuốn theo Đại dương xa thẳm, giờ thì chiếc lá Bần quay ngược về nơi xuất phát có thể mục nát tại nơi ra đi hay xoay theo cơn sóng bạc đầu tiếp nổi cuộc ly hương bất định.

-Phi sòn, phi sòn(anh Hai) tiếng ai đó gọi sau lưng thì ra cô gái bán Mía hấp về đêm, thoáng nhìn tôi chợt nhớ đến em gái tôi giờ chắc cũng bươn chải đâu đó trên Quê hương tôi để kiếm sống,

-Mua dùm em đi, tôi mua hết số mía hấp còn lại xong đưa cho cô gái một đoạn mía cả hai cùng nhai ngấm thành phố như đã quen từ lúc nào,

Mai mình đi gặp một bà chủ người Việt cảm tình viên tại đây có một Nhà hàng rất lớn tại khu Chinatown,

Chinatown Bangkok lớn gấp hai Chợ lớn VN một thành phố của người Tàu, họ nắm hết nền Kinh tế của Thái giống như Mã lai,

Anh Sáu mình tin được không?

-Cô này là vợ bé cha Trung tá tùy viên Quân sự của mình ngày xưa chả vọt qua Mỹ rồi, chắc không đến nỗi mà mình cần yểm trợ thôi, không kết nạp đâu mà chú lo

-Nhà hàng sang trọng tên Tây nằm trên con lộ lớn, nhộn nhịp khách toàn dân giàu có hai chúng tôi lớ ngớ đi vào thì bị chặn lại lúc này tụi tôi ăn nắng đen thui chân đi dép lạch bạch giống dân cu li họ không cho vào thì bà chủ nhìn ra thấy

-Chào hai người một người đàn bà cỡ trên 35 sang trọng đẹp quý phái đi ra mời hai thằng tôi vào lên tầng lầu

-Sao không phone trước để em đón

-Anh Sáu gãi đầu nói -Tụi anh có nhớ số đâu hứng đi đại

-Hứng mới đi sao? bộ không hứng không đi hả?

-À mà Anh Sáu có gặp Anh Hùng không?

-Có thỉnh thoảng

-Thì ra anh Sáu là bạn của người tình người đàn bà này

-Bao nhiêu năm mà em còn nói tiếng Việt không quên cũng hay

-Cả nhà em đều nói tiếng Việt anh à mình là dân ly hương không nơi nào bằng đất nước của mình

-Hôm nay ăn cơm gia đình nhé, em cho hưởng những món Quê hương

-Canh rau muống nấu chêm chếp, cá kho tộ, cà tím nướng hành mỡ, cơm gạo nàng hương thơm phức chúng tôi ăn tận tình gia chủ rất vui

-Anh và chú em liều thật làm chuyện đội đá vá trời em rất khâm phục

-Còn em không lấy chồng sao?

-Chồng con gì anh em chán quá

-Em còn xuân sắc không lấy chồng phí đi

-Hay anh cưới em đi rồi đi Mỹ sống cho sướng

-He he anh muốn lắm nhưng chờ nghe

-Chờ anh chờ đến bao giờ, người đàn bà khẽ hát nơi khóe mắt có vài giọt lệ .Anh Sáu choáng men say

-Hai chúng` tôi ngủ lại Anh Sáu đêm nay có người tâm sự riêng tôi trần trở thờ dài không ngủ được,

-Tiếng xe Túc túc tiếng ồn náo nhiệt của thành phố 5 giờ sáng đánh thức tôi dậy mùi cà phê thơm ngát bên ngoài lan can Anh Sáu đã dậy đôi tình nhân ngồi ngắm nhau,họ thỏa mãn, tôi đi về phía cuối hành lang ngắm hoa Lan với ly cà phê dành cho tôi, đến 7 giờ từ giả về Songkhla nhiệm vụ bắt đầu không dám tìm thêm người, ông Thiếu úy Hải quân có người quen ở Singapore không theo chúng tôi về Thái nhiệm vụ của ông là lái Tàu,cho nên ông nhận hạ bay nhảy đến hẹn thì gặp tại Nam Thái

-Kỳ này mình chở nhiều anh Sáu họ tặng mình một Dạ tinh viễn kính kính nhìn đêm nặng chịch nhưng gọn hơn kính tụi mình học ở quân trường trước năm 1975 hàng phế thải còn mới cấu

-Thôi mang theo làm gì pin đâu mà xài,

-Mẹ cứ lấy đem ra biển bán cho tụi ngư dân Thái được đồng nào hay đồng đó ông Hải Quân nói

-Có thêm 3 ông nữa từ Mỹ về dân Hải quân tụi mình khỏe,nhân sự tạm đủ bên trong không cần người về nguồn nhân lực dồi dào,và không cần tuyển lính tại các trại Tị nạn bị gài nội tuyến, chuyển đi thuận tiện sau khi chở hết số hàng cả 500 cây M16 và 500 thùng đạn, và lựu đạn M26 loại cũ, Nhìn mớ vũ khí phế thải họ cho mình nghe đặng vành môi, ngày xưa đạn và súng thừa mứa, mình không giữ nổi miền Nam giờ đi ăn mại của thừa ,tôi chán chường đi về phía sau lái nhìn băng quơ ra biển, đến chiều tôi vào phòng lái nghe tin tức khí tượng từ cái Radio biển vẫn tốt sóng cấp 2 gió nhẹ tốc độ 6 Hải lý một giờ

-Sáng ngày thứ 2 gặp một đám cướp Thái lan đang vây một chiếc thuyền Vượt biên Việt Nam, chúng tôi chặn đầu, cắt ngang tụi cướp biển chúng hoảng hốt, bắn dọa, nhìn 4 cây M16 đồng loạt lên đạn, cây súng Carbine M1 Của cướp thái chẳng là cái gì bọn cướp nổ máy chạy

-Các người có sao không ? Anh Sáu lên tiếng

Thì họ mừng rỡ khi nghe tiếng Việt

Anh Sáu nói -Tránh Hải phận Thái cứ đi về hướng Đông nam sẽ gặp Mã lai, tụi Công an biên phòng VN nhiều không ?

-Không tụi nó bận nhậu, các anh vào an toàn, nhưng Vũng Tàu và Hà Tiên đừng vào, miền Trung ổn các anh ở đâu sao lại về, trời ơi! người ta tìm cách đi mà mấy ông lại về chui vào rọ như Tàu VNNTT Anh Sáu làm thỉnh

Tôi nhìn sang chiếc ghe Vượt biên họ no đủ tươi tỉnh,, không có một ai quen họ đi từ Vũng Tàu, chiếc ghe vượt biên chạy xa dần, đến điểm hẹn thì thấy một vài chiếc Tàu đường như của tụi Biên phòng trá hình.Chúng tôi không vào chờ tình hình, thì một chiếc chạy đến với tốc độ khá cao, chúng tôi trở đầu chạy ra Hải phận, chờ đến tối mới vào, chiếc kia đổi hướng chạy về phía Bắc mất dạng,

Trời vừa tối thì có tín hiệu nhận dạng, giao hàng xong không nhiều lời cả hai đều hối hả chạy nhanh, chúng tôi không về Nam Thái lộn vô Trạt, vào trại Laem Sing đón một chiến hữu tại đó,

Trại leam Sing đa số dân vượt biên là dân Phú Quốc họ đi dễ dàng bằng chiếc ghe nhỏ, trong Vịnh Thái lan nhưng sẽ gặp tụi cướp Thái thường xuyên, chỉ vài trăm dân Tị nạn bị dồn nơi này hơn cả năm Cao ủy Tị nạn làm biếng đến

Người Chiến hữu mà chúng tôi có lệnh đón từ VN vượt biển đến trại Leam Sing mấy tháng.Anh sẽ đảm nhiệm những chuyến công tác chuyển vận vũ khí,để chúng tôi làm việc khác, chiếc Tàu EXodus , vẽ thêm chữ Thái bên dưới để dễ nhận biết, neo lại đây Anh Sáu và Thủy thủ ở lại đi Songkhla tôi về Bangkok.đi Buntharik để xem mấy ông kia từ Nakhon Phanom chuyển về rồi nhập vào đất Lào xuyên biên giới. Công việc nan giải không dễ, người của Việt cộng khắp nơi có đi làm chuyện Nước non mới biết ngày xưa những người làm cách mạng gian truân biết bao, đói khổ, bệnh tật kẻ thù, lơ dềnh là chết

Những kinh kha đã sang tần, họ đi trước khi tôi đến 3 ngày, không gặp mấy ông bạn tôi buồn vô cùng, cầu mong họ bình an, thì lòng tôi nóng như lửa đốt về Bangkok, đi vội xuống miền Nam ghé Songkhla, chạy ra bờ biển thì chiếc Exodus không còn trên bến tôi thất vọng không có lệnh lạc gì hết, phone về Úc thì các ông cấp trên bận đi cày trả nợ nhà, nợ xe trăm thứ chuyện,chuyện Quê hương là chuyện cuối tuần, Cơm, áo ,gạo, tiền, thêm cái nợ, ai cũng bận rộn, nán ở lại chờ tin tức thì biệt tăm Anh Sáu không thấy trở lại,

Tôi gặp ông Tướng Thái ông nói tin Tình báo Thái cho biết chiếc Tàu Exodus đã bị bắt khi chuyển Vũ khí về Hải phận VN.

Vậy là xong, chúng tôi đi hai chuyến trót lọt chuyến này chắc có nội tuyến, tôi nghĩ đến ông Luân một chiến hữu từ trại Laem Sing vừa kết nạp theo lệnh mấy ông ở trên. Thiên La địa võng kẻ thù trên chân chúng tôi về phương diện cài người.

Tin báo chí The Bangkok post đăng tin đám Trần văn Bá của Lê Quốc Tuý bị bắt đưa ra Tòa, mấy người bị tuyên án tử hình, đã xử ngay tại Sài Gòn.

Tôi vội đi Chinatown tìm chị Nguyệt chủ nhà hàng,thông báo tin Anh Sáu bị bắt

-Chị nói rồi ở đây với chị anh Sáu đâu chịu nghe,may mà chú thoát chuyến này thôi! Em ở đây đi đừng mạo hiểm, tụi Mỹ nó đã phải tay thì chẳng làm được gì đâu em, em thử nghĩ ngày xưa VNCH mình mạnh mà còn thua thì bây giờ làm được gì em, nghe người đàn bà nói tôi chực ngộ ra chị nói đúng, chẳng sai chút nào bây giờ tính sao?

Không muốn phiêu lưu vào tình cảm của cô gái con ông tướng Thái, tôi trở về Úc trên chuyến bay qua Singapore, ghé Sydney làm bản tường trình đưa lên cho mấy quan lớn, tôi đi xe Bus về Melbourne, con đường thật dài 800 cây số với nhiều lần gập gù ngủ mê bên khung cửa, tôi về căn nhà xưa giờ đã đổi chủ, tay xách túi xách mấy bộ đồ tôi tìm chỗ ẩn dật, nhớ Swan Hill tôi ngần ngại tự hỏi mình có nên về đó sống xa lánh tất cả hay không ?

Vĩnh biệt Con tàu Exodus

Anh Sáu và thủy thủ chuyến Tàu Exodus Việt Nam bị bắt trong Hải phận VN với 10 tấn Vũ khí xuất xứ từ Singapore, cho đến năm 1994 sau khi Mỹ dỡ bỏ cấm vận và nối lại bang giao Anh Sáu và thủy thủ đoàn được thả, Anh về Thái lan sống với người bạn đời tên Nguyệt chủ nhà hàng ở Chinatown.

Hai thằng bạn tôi cũng sống sót trở về, hẳn kể lại chuyến đi về lại Kon Tum

Tôi gặp lại anh năm 1998- tại Nhà hàng vợ chồng ở Thailand câu chuyện được kể lại

-Lúc chú về Laem sing, Anh và Thủy thủ đoàn 7 người cùng ông tên Luân từ trại Laem Sing ra, đi ngay Singapore bốc hàng, không ghé Songkhla chạy thẳng về VN thì ông Luân bảo về Cà Mau đổ hàng vì Hòa Hảo đang cần Súng đạn để trang bị cho mấy Đại đội. Vừa vào Hải phận thì bị công an Biên phòng bao vây

-Như vậy ông Luân là VC gài?

-Anh không nghĩ vậy ông ta cũng ở tù 10 năm như tụi anh chắc xui thôi

-Bây giờ ông Luân ra sao?

-Ra tù bọn anh bị đưa thẳng ra Phi trường về Mỹ không biết ông ta về đâu ? Những người còn lại an phận tại Mỹ anh về đây nối lại tình già may mà có Nguyệt còn thương anh. Đàn bà chỉ nhìn đôi mắt là biết họ thương người của họ như thế nào? Chị Nguyệt nhìn anh triu mến

-Kể ra cuộc tình của Anh chị cũng hay đấy phải không?

-Còn chú có dê con bé con ông tướng Thái không?

-Dạ không em về Úc sau khi nghe tin Anh bị bắt và từ giả luôn cuộc chơi, mệt mỏi rồi anh

-Chú vợ con gì chưa?

-Dạ có một thằng Cu nhưng gãy gánh rồi, em làm gà trống nuôi con mấy năm nay

Đứng lên bắt đôi tay của Anh Sáu và chị Nguyệt, tôi ra về thành phố đã lên đèn một nỗi buồn mang mác trong tâm tư

Những người đi làm Kháng chiến họ ở đâu bây giờ ?

Tôi sẽ hẹn gặp Jessica một lần để kể câu chuyện exodus nhưng quá dài, có thể đem hết bản tiếng Anh cho nàng nhờ sửa chữa Văn phạm. Bầy Thiên Nga vỗ cánh, cùng câu chuyện chiếc Tàu Exodus VN. chuyện viết xong tôi về nhà, vợ tôi để phần một tô canh chua rau muống và khô Cá Đù ngon tuyệt, không đâu bằng gia đình với cơm vợ nấu ,vết cắn là một kỷ niệm, sau 20 năm lấy nhau và tôi vắng nhà lần thứ 2 một đêm.

Phone Jessica hẹn gặp tại Melbourne tôi đưa cho nàng Files toàn bộ câu chuyện, cả hai đứng bên cửa sổ của một nhà hàng ngày xưa chúng tôi đã đến, bên ngoài mưa giăng bầu trời mịt mù cơn mưa, Jessica nói

-Mới đó mà đã hơn 40 năm rồi !Tôi khẽ gật đầu nói -Và chúng ta giờ đã già bầy Thiên Nga năm xưa đã đâu còn vỗ cánh chim bay ./

Melbourne ngày 5 tháng 10 năm 2021

Phan Nhật Bắc

Nguồn: <https://tiinz.com/2021/10/13/ve-mien-dat-xua/>

www.vietnamvanhien.org

